

Seg maa oprigtig tilstaa, at jeg stikke veed, hvad Politimesteren skal med disse Gjenparter. Sogneraadene have saa mange Byrder, at man maa være saa varfom som mulig med at paalægge dem flere, og Politimesteren har jo selv ikke Nogetsomhelst at gjøre ved Dpshynet med, at den lovlige Dmgang iagttages. Der staar blot, at han skal paase Bisternes Førelse. Men efter hele den kommunale Karakter, Snekastningen efter dette Lovforslag vil faae, og da Amtmanden skal have Dvertilsynet, tror jeg, at det vilde være det Heldigste for at paase, at Sogneraadene ikke undlade at føre Bisterne, at det paalagdes Sogneraadene, at gjøre Indberetning til Amtmanden. Det vilde vistnok være rettere, end at det sker til Politimesteren. — Siden jeg er ved Spørgsmaalet om Indberetningerne, skal jeg tillade mig at oplyse det høie Thing om, at Dverovrighederne tidligere, idetmindste paa mange Steder, have forlangt meget minutiøse og besværlige Indberetninger om Snekastningen, besværlige navnlig forsaavidt, som de skulle laves efter et gammelt Schema efter Reglementet af 1799, i hvilket der var Rubrikker for, hvormange Tommer Sne der var faldet, o. desl. Det haaber jeg er forladt ved § 19, som siger, at Sognefogderne skulle føre en kort Fortegnelse over, hvad der sker, og tilstille Politimesteren denne. — strax, staar der, men det skal vel ikke tages saa nøie, thi saa maatte den jo indsendes hver Dag. Jeg haaber, at disse gammelbuds Indberetninger vilde blive forladte, og hvad Amtmandens Dvertilsyn angaar, kan det efter min Formening i Retning af Indberetninger være tilstrækkeligt, at han forlanger Sognefogdernes Beretninger sig tilstillede, ledsagede af Politimesterens Erklæring. Det har været et helt Arbejde for Politimesteren at samle disse Indberetninger: fra Sognefogderne, som ogsaa skulle være schematiske, og saa lave et Schema af dem. — I Lovforslagets § 23 nævnes blandt de Aflysninger, som Sogneraadene ere berettigede til imod Betaling at afkræve Beboerne: „til Veies Anlæg, Istandsættelse og Vedligeholdelse“, saavel Spandagsarbejde som Gangdagsarbejde. Dette Spørgsmaal er allerede berørt af den første ærede Taler, der var mest

tilbøielig til at hylde den Anskuelse, at al Betarbejde skulle udføres ved Licitation. Han mente dog, at Forholdene paa enkelte Steder kunde være saadanne, at man maatte være varfom med strax at gjøre Paabud i den Retning, og heri er jeg ganske vist enig med ham. Der er imidlertid en anden Mening, som det ærede Medlem ikke omtalte, men som jeg unegtelig har Noget at indvende imod. Der staar nemlig i Motiverne, at den nu bestaaende Ordning af Betarbeidet, hvorefter hver Arbeidspligtig faar sit bestemte Veistykke udlagt til Vedligeholdelse, er en væsentlig Hindring for Veienes Forbedring, idet det selvfølgelig ikke kan undgaas, at de enkelte Veistykker behandles paa høist forskjellig Maade. Denne Anskuelse er jeg rigtigt nok ikke af. Jeg har i mange Aar indtil 1867, havt Endel med Betarbejde at gjøre, og jeg tror ubetinget, naar der er Spørgsmaal om Flængsarbejde eller om at tildele hver Enkelt sit Veistykke, saa er det Sidste at foretrække. Ifølge det foresiggende Lovforslag ere imidlertid Sogneraadene affkaarne fra at kunne uddele Veistykkerne, hvorimod det staar Sognene frit, naar de ikke ville lade Arbejdet udføre ved Licitation, saa at lade det udføre som Flængsarbejde. Vistnok er Licitation, hvor der er Tale om Veienes Grundforbedring, den bedste Maade at gaa frem paa, men derimod kan det være megen Tvivl underkastet, om det er den bedste og mest økonomiske Maade, hvor der er Tale om den aarlige Vedligeholdelse. Afset fra, at det nu vistnok paa mange Steder og navnlig paa alle saadanne Steder, hvor Sognene have naaet at faae deres Veie grundforbedrede, er indrettet saaledes, at enhver Mand har sit Veistykke, saa at altsaa Alt dette, hvis Lovforslaget vedtages, som det nu foresigger, skulle gjøres om, tror jeg, det vilde være lidet hensigtsmæssigt at indføre Flængsarbejde. Naar en Mand nemlig har sit eget Veistykke, saa har han en Interesse i at holde det godt vedlige, thi hvad han gør godt, det ene Aar, sparer han at gjøre næste Aar. Hvor der derimod arbejdes i Flæng, gør Enhver sit Arbejde saa lempeligt som muligt. Dertil kommer, at det, som allermeest sparer Arbejde ved Veienes Vedligeholdelse, er det daglige